č. j. 2 A 1096/2002 – OL – 16

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila, JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce V. S., proti žalované České správě sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o opravném prostředku žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2002 č.j. xxx

t a k t o :

1. Řízení se zastavuje.
2. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce dne 20. 8. 2001 u žalovaného uplatnil nárok na poskytnutí jednorázové peněžní částky podle zákona č. 261/2001 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky účastníkům národního boje za osvobození, politickým vězňům a osobám z rasových nebo náboženských důvodů soustředěných do vojenských pracovních táborů.

Žalobci byla rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 4. 2001 přiznána jednorázová peněžitá částka ve výši 127.000,- Kč podle § 5 odst. 2 zákona č. 261/2001 Sb.

Proti tomuto rozhodnutí žalovaného podal žalobce dne 29. 4. 2002 opravný prostředek, ve kterém tvrdí nesprávné posouzení doby rozhodné pro stanovení výše jednorázového odškodnění. Žalovaný vycházel z rozhodné doby od 16. 4. 1956 do 13. 12. 1957. Dle tvrzení žalobce rozhodná doba měla být počítána od 16. 4. 1955 do 13.12.1957, tedy o 12 měsíců více. Dne 14. 5. 2002 vydal žalovaný nové rozhodnutí, kterým své předchozí rozhodnutí ze dne 16. 4. 2002 zrušil a kterým návrhu žalobce v plném rozsahu vyhověl. Z tohoto důvodu žalovaný navrhl svým podáním ze dne 28. 5. 2002 zastavit soudní řízení. K výzvě Nejvyššího správního soudu žalobce svým podáním ze dne 29. 4. 2003 sdělil, že se postupem žalovaného cítí plně uspokojen a nechce již v řízení pokračovat.

Podle § 7 odst. 4 zákona č. 261/2001 Sb. proti rozhodnutí orgánu uvedeného v § 6 lze podat opravný prostředek k vrchnímu soudu, v jehož obvodu je obecný soud oprávněné osoby. V dané věci byl tímto soudem Vrchní soud v Olomouci.

Podle § 132 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.) věci správního soudnictví, v nichž nebylo rozhodnuto do dne účinnosti tohoto zákona a v nichž byla dána věcná příslušnost vrchním soudům, převezme a dokončí Nejvyšší správní soud. Podle § 129 odst. 2 s. ř. s. řízení o opravných prostředcích podaných přede dnem účinnosti s .ř. s., o nichž soud nerozhodl do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí v řízení podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního s.ř.s. – řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.

Situaci, kdy žalovaný správní orgán po podání opravného prostředku k soudu vydal nové rozhodnutí, kterým návrhu zcela vyhověl, upravoval zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (o.s.ř.), v § 250. Podle tohoto ustanovení soud usnesením řízení zastaví.

Dne 1. 1. 2003 nabyl účinnosti zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, podle jehož ustanovení je třeba věc nadále posoudit a rozhodnout. Účinky procesních úkonů, učiněných do 31. 12. 2002, založené předchozí právní úpravou, zůstávají zachovány a posoudí se přiměřeně podle nové právní úpravy.

Po zvážení všech okolností případu došel Nejvyšší správní soud k závěru, že daný případ je třeba posoudit podle § 62 odst. 4 s. ř. s., který upravuje procesní situaci svou povahou nejbližší. Žalovaný správní orgán vydal nové rozhodnutí, kterým nárok žalobce plně uspokojil a žalobce vyjádřil své plné uspokojení s tímto postupem žalovaného, jakož i svou vůli v řízení dále nepokračovat.

Proto Nejvyšší správní soud řízení podle § 62 odst. 4 s.ř.s. zastavil.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. Řízení bylo zastaveno pro uspokojení žalobce; žalobce by měl nárok na náhradu nákladů řízení, pokud by mu nějaké vznikly. Vzhledem k tomu, že žalobce právo na náhradu nákladů řízení neuplatnil, jejich výši neprokázal a Nejvyššímu správnímu soudu se ani jinak nepodařilo zjistit jejich výši, rozhodl Nejvyšší správní soud o nákladech řízení tak, že žádnému z účastníků se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. 5. 2003

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu